

100 LET
GASILSTVA V MOZIRJU

ad GA

0177770

ZAČETKI

Nekdanji trg Mozirje je bil dolgo časa poln lesenih zgradb. Tako je zapisano, da je nekajkrat popolnoma pogorel. Zelo hudo je bilo leta 1580, podobna nesreča pa je trg prizadela tudi leta 1660, pol trga pa je pogorelo leta 1774 in še bi lahko naštevali ognjene ujme. Podobno je bilo tiste čase v vseh naseljih, razen v mestih, kjer so že gradili stavbe in krili strehe z opeko.

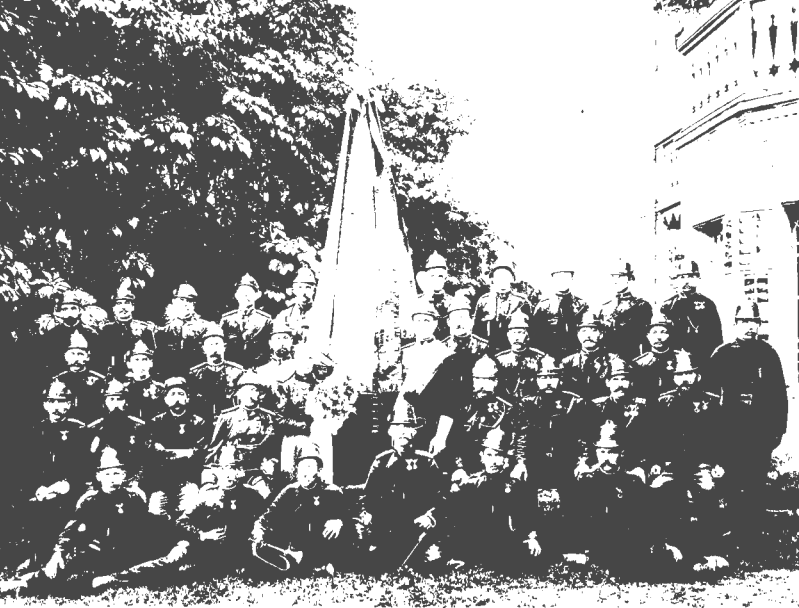
Oblasti so opozarjale na potrebno požarno zaščito, vendar pa je v stari Avstriji prišlo do zakonskih predpisov o požarni varnosti šele leta 1825, ko je dvorna pisarna izdala ustrezno odredbo (Požarno gasilska odredba 18. marca 1825). V njej so zajeta poglavja o preprečevanju, hitrem odkrivanju, uspešnem gašenju požarov in navodila za ravnanje na pogašenih požariščih.

Organizacijam gasilstva je tedaj bila dana prosta pot. Zato ni naključje, da je občinska uprava nemudoma ukrepala. Na račun posebnega prispevka tržanov (predpisal ga je po premoženjskem stanju gospodinjestev kar sam župan) so nabavili dve ročni brizgalni, ena je bila manjša, druga večja. Občinski odbor je imenoval požarnega komisarja ki je moral usposobiti skupino tržanov za gašenje. Slednji so se imenovali "požarniki". Kot navajajo zapisi, so se te skupine trških gasilcev v požarih kar dobro obnesle.

Obveščanje požarnikov so v prvih časih opravljali tako, da so bili plat zvona. Pozneje so poleg tega tudi trobili. Fran Hribernik piše v svojih zapisih o tem takole: Kadarkoli je jelo biti plat zvona, je vse zapustilo delo in hitelo na kraj nesreče s posodo za vodo in tudi s prtiči . . .". Šele v novejšem času uporabljajo za preplah sireno, s katero upravljajo gasilci.

Stara lesena uta, ki je stala pod nekdanjim rotovžem in je služila kot hramba gasilskemu orodju od leta 1826 dalje.

Prostovoljna požarna bramba Mozirje ob razvitju prvega prapora 8. septembra 1906. Na sliki levo od zastave botra Alojzija Šuster, poleg nje sedi načelnik Martin Šuster.

Lahko bi sklepali, da je v Mozirju dobro delovala takšna obramba proti požarom, saj bi sicer že prej ustanovili gasilsko društvo. V letu 1887 so se vendarle odločili, da v okviru takratnega Savinjskega sokola prične delovati posebna skupina "društvenikov — požarnih brambovcev". Takšno organiziranost Sokola je potrdil občni zbor januarja 1888, ko so sklenili ime telovadnega društva Savinjski sokol spremeniti v Sokol, telovadno in požarno društvo Mozirje. V upravni odbor so volili najuglednejše tržane (Štajerski gospodar, 36/1888).

Že leta 1890 se gasilci strnejo v lastno društvo: Prostovoljno požarno brambo Mozirje. Ohranjeni so zapisniki od leta 1906 dalje, iz katerih povzemamo najnovejše dogodke.

Če bi hoteli vprašati, zakaj gasilci že od vsega začetka niso ustanovili lastnega društva, bi obveljal odgovor, da so želeli ohraniti gasilstvo narodnostno in napredno, kajti tiste čase so bila številna gasilska društva na Štajerskem leglo nemčurstva. Članstvo Sokola pa se je dejansko ponavljalo v samih gasilskih vrstah.

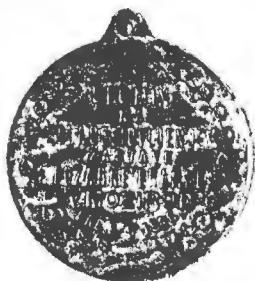
POLOŽAJ GASILSTVA

V stari Avstriji je gasilstvo bilo pretežno v rokah meščanskega sloja prebivalstva. Tako so takrat tudi pri sprejemu v društvo upoštevali še posebne okoliščine, kot gmotni položaj in meščanova veljava v družbi. To je bilo opaziti tudi v podeželskih razmerah in ne le v mestih. Seveda pa je bila morda vrlina prebivalstva v tem, da so videli v članstvu gasilske orga-

nizacije neke vrste čast. In res je tudi, da so bili med takratnimi gasilci najuglednejši prebivalci nekega kraja.

Druga plat pa je bila v politiki tistih dni. Vsako društvo, ki je želelo podporo oblasti, je moralo biti na Štajerskem raznarodovalnega pomena. To je veljalo tudi za gasilce, predvsem v večjih naseljih. Celó v času med obema vojnama ponekod niso uspeli očistiti svojih vrst nemčurskih članov.

Mozirje je bilo vseskozi napredno, tako tudi gasilstvo v njem. Do politizacije je včasih prihajalo, znani so tudi večji spori zaradi tega, vendar pa nikoli ni prevladala med gasilci politika. Mozirski gasilci so bili narodnostno zelo osveščeni. To pove primer, ko je načelstvo leta 1907 na predlog Antona Lekšeta razpravljalo o tem da se z jubilejnih kolajn odstrani napis v nemščini in ohrani le tistega v slovenščini. Sicer pa so imeli slovenski društveni žig.

Na medalji je napis: Spomin na blagoslovljenje zastave Požarne brambre v Mozirji dne 8. 9. 1906. To je bilo prvo gasilsko odličje izdano na takratnem Štajerskom v slovenskem jeziku. Na drugi strani medalje je bil nemški gasilski rek, ki so ga pozneje na medaljah izdolbili in tako odstranili.

Vse do novejšega časa sem se je gasilstvo ubadalo z gmotnimi težavami. Začetki so bili še najtežji, saj je bilo treba najprej zagotoviti denar za nabavo potrebnega orodja. Tu so imeli

Prostovoljna gasilska četa Mozirje ob 50-letnici gasilske dejavnosti. Slika je posneta leta 1937 pred gasilskim domom, ki je stal ob cesti proti Nazarjam.

Božica Marija Miklavc namešča nov trak na gasilski prapor ob 50-letnici društva leta 1937.

mozirski gasilci lažje delo, saj so že razpolagali z dvema brizgalnoma. Kroje so z leti nabavljali, če si ga gasilec ni mogel kupiti na svoje stroške. Tako so se prebijali gasilci tudi v času med obema vojnoma. Danes je delež družbe pri pokrivanju izdatkov za gasilstvo zagotovljen, pa tudi prebivalstvo je bolj osveščeno in na sploh pomaga.

V času obstoja so imeli mozirski gasilci krizna obdobja, bodisi zaradi medsebojnih sporov ali tudi zaradi pomanjkanja volje ljudi za sodelovanje. Tudi zunanji vplivi so bili včasih razdiralni, celo na sodišču so iskali pravico, res, največkrat zaradi obrekovanja. Vendar pa so uspeli ohraniti jedro, ki je bilo dobro in prizadevno.

ORGANIZIRANOST

Notranja organizacija gasilskih društev je bila v določenih obdobjih različna. Tako so sprva imeli načelstva, ki so vodila društva, pozneje so to bili upravni odbori. Prvi načelnik je leta 1890 postal Anton Mlinar in ko je ta leta 1909 umrl, ga je nasledil za dobo osemnajstih let Martin Šuster. Takrat so imeli orodničarja, brizgalničarja, vodjo plezalcev in trobentača. To je bila notranja sestava operativnega dela društva.

Prostovoljna požarna bramba je leta 1912 sklenila sprejeti kot svojo godbo na pihala šmihelsko, ki so jo ustanovili leta 1911. Vse godbenike so oblekli v gasilske kroje, žal pa veselje ni trajalo dlje kot eno leto in društvo je moralo spet shajati brez godbe.

Leta 1912 so ustanovili Gasilsko zvezo v Žalcu; tja so se vključili tudi mozirski gasilci.

Med prvo svetovno vojno je društvo delovalo v omejeni sestavi, saj so bili številni gasilci pri vojaki, ženske enote pa takrat še niso poznali.

Takoj po prvi svetovni vojni so se preimenovali v Prosto-
voljno gasilsko društvo Mozirje, na čelu pa je bil upravni od-
bor, ki ga je vodil predsednik. Že leta 1919 so se vključili v
Jugoslovansko gasilsko zvezo v Ljubljani.

Leta 1922 šteje društvo 41 "izvršujočih" članov. Vključi
se tudi v Gornjesavinjsko gasilsko župno s sedežem v Gornjem
gradu. Tega leta ustanovijo reševalno postajo kot društveni
odsek. Nabavijo rešilni vprežni voz. Leto kasneje šteje društvo
44 izvršujočih in 19 podpornih članov. Leta 1925 so našeli
46 aktivnih članov, za vodstvo pa so glasovali na občnem
zboru "z vzklikom" (z dviganjem rok in z besedo "da").
Določili so tudi ceno prevoza z reševalnim vozom v Celje v
višini 50 din. Pripravili so igro Vražji Rūdi. Leta 1926 so usta-
novili samopomoč za aktivne člane. Član te pomoči naj bi bil
vsak gasilec, vendar pa so zaradi plačila imeli velike težave.
Leta 1927 so sprejeli nova pravila Jugoslovanske gasilske zveze.
Ta so prinesla nekatere nove izraze, kot denimo "četnik"
(vodja desetine), ustanovili so prosvetni odsek in zahtevali
od županstva zagotovilo za tri pare konj kot vprego za gasilska
vozila. Pravila so prinesla obvezen pregled pri zdravniku za
vse novo sprejete člane. Te je opravljal okrajni zdravnik
dr. Jože Goričar. Uvedli so obvezno zaobljubo za novosprejete
člane. Sedaj so tudi z zakonom določili dolžnost občine, kjer
gasilci gasijo požar, da nastale stroške društvu plača.

Dolgoletna želja, da se bolje opremijo, se je gasilcem uresni-
čila, ko so leta 1928 dobili prvo motorno brizgalno Rosen-
bauer. Stala je kar dosti — 61.685 din. Tako so spet zašli v
grotne težave in najeli posojilo pri Gornjesavinjski posojilnici
v Mozirju v višini 46.000 din. Za odplačilo dolga jim je trška
občina namenila 10.000 din prispevka. Leta 1929 šteje društvo

Takole je bil obnovljen gasilski dom (Vavpetova hiša) leta 1951, ko so
ga 17. junija predali svojemu namenu. Zanimivo, da je ob domu bila
pod zemljo nameščena cisterna za vodo.

Skupina gasilcev z orodnim vozom, ki so ga pripravili iz nekdanjega reševalnega voza. Posneto leta 1952.

44 aktivnih članov. Na občnem zboru glasujejo za tovariško blagajno, v katero vplača vsak član mesečno po 2 din, ta denar pa porabijo za razne izlete. Leto kasneje so uvedli letno članarino v višini 10 din.

Leto 1932 je v znamenju velikih preobrazb v gasilstvu; pripravlja se novi zakon, ki prične veljati leto kasneje, ko imajo v društvu 37 aktivnih članov. Zaradi novega državnega zakona o gasilstvu skličejo izredni občni zbor. Po novem imajo dva tajnika, in sicer za UO in tajnika poverjeništvu. Društvo se poslej imenuje četa, torej Prostovoljna gasilska četa Mozirje. Poveljstvo prevzame poveljnik čete, delo in naloga društva pa se razširijo na vse vrste reševanja, tudi za primer vojne. Društvo postane tako kulturno in obrambno. Uvedli so obvezno zaprisego članstva pred županom. V Ljubljani je bila ustanovljena Gasilska zajednica dravske banovine. Uvedejo gasilski pozdrav "Pomoz Bog". Takšen pozdrav so sicer uporabljali v armadi. Vse zakonske spremembe so odraz takratnega političnega trenutka, ko se je družba obnašala bolj vojaško. Tudi župan je v svojem nagovoru na občnem zboru gasilec dejal, da so poslej bolj vojaško organizirani.

Članske izkaznice so uvedli leta 1935, hkrati pa tudi nove gasilske kroje, enotne za vso državo. Leto kasneje ima društvo 38 aktivnih članov, vendar pa tarnajo, da je premalo zanimanja za gasilstvo med prebivalstvom. Tega leta ustanovijo "naraščaj", to je mladinsko vrsto. V njo naj bi vključevali mlade od 14 do 18 let. V letu 1936 ima društvo 37 rednih članov. Poudarek dajejo ta čas izobraževanju iz prve pomoči in reševanju ponesrečencev. Četa ima znotraj sestava oddelke: plezalcev, brizgalcev, diletantski odsek, naraščaj in razsodišče, vodje posameznih operativnih enot se imenujejo "rojniki".

Junija pripravijo veliko slavlje ob 50-letnici društva. Da je takrat že prevladovala unitaristična misel v državi, je videti tudi iz tega, da so vsa strokovna navodila dobivali pisana v srbohrvaščini, izdana pa so bila v Beogradu. Leta 1955 je preminil zaslužni gasilec Martin Šuster; gasilci so mu pripravili svečan pogreb.

Leto 1938 je v gasilske vrste vneslo več vojaškega duha. Na izrednem občnem zboru razpravljajo o izgradnji gasilskega doma v Vavpetovi hiši, starega pa bi prodali. Nekdanji rešilni voz predelajo v orodnega. Hkrati pričnejo preurejati gasilski dom in ga tudi prekrijejo za stroške v višini 37.953 din. Stari dom so odprodali Dobeljšku za 18.500 din. Na občnem zboru 1939 ugotavljajo 34 rednih članov. Četa je bila zadolžena, zato so zaprosili srez za dovoljenje zbiranja lesa.

V leto 1940, torej tik pred drugo vojno, so mozirski gasilci zakoračili s 17 "službujočimi", s 16 "rezervnimi" in s 6 častnimi člani. Upravo čete je tedaj vodil Avgust Kranjc, poveljnik je bil Franc Pečnik, njegov pomočnik Franc Babin, tajnik Alojz Novak in blagajnik Vinko Janko. Rojniki so bili Franc Zlovše, Leopold Jurič, Ivan Blažič in Ferdo Marolt. Verjeti je, da so v taki sestavi dočakali drugo svetovno vojno.

Okupator je seveda namenjal veliko pozornost delu gasilcev. Zato je vse člane nanovo oblekel v nemške kroje. Te so potem partizani v celoti zasegli. Leta 1943 so nameravali zgraditi nov gasilski dom na Marofu (sedaj Matjaž), za katerega je naredil načrte julija 1943 dipl. inž. Josip Savšek v Celju.

Prvi avtomobil so kupili leta 1948 v Trbovljah. Nato so ga v ključavničarski delavnici KLO Mozirje preuredili in preplekali. Kot je zbirano, so ga kmalu odprodali.

Kasneje so gasilci naročili nove načrte za pričetni dom izdelalo pa ga je Okrajno gradbeno podjetje v Šmartnem ob

Ob otvoritvi obnovljenega gasilskega doma leta 1951 je bila v Mozirju velika gasilska parada, v kateri je sodelovala tudi desetina žensk pod vodstvom Terezije Kokošinc.

Slovesnost ob predaji prvega gasilskega (sodobnega) avtomobila leta 1960. Na sliki: z leve (v ozadju Avgust Kranjc, govori Franc Hriberšek, general Ivan Jan in Hinko Čop).

Paki. Ni pa bilo sredstev, da bi dom zgradili, zato so ga gasilci kasneje v temeljih odprodali.

Leta 1950 so spet govorili o nadaljevanju gradnje pričetega doma na Marofu, ker obstoječega zaradi urbanističnih razlogov niso mogli povečati. Leta 1951 šteje društvo 23 aktivnih članov oziroma vsega 43 skupno z mladinci in s podpornimi člani. Dokončno sklenejo temelje za pričeti dom na Marofu odprodati. Stari dom pa prenovijo in ga 17. junija 1952 predajo svojemu namenu. Leta 1952 so imeli v društvu 36 aktivnih članov, posebno ponosni pa so bili na članice, ki jih je bilo 15. Okrajnega gasilskega festivala v Šoštanju so se udeležili z vrsto telovadcev s sekirami. Pripravljali so se tudi za festival v Ljubljani, ki je bil napovedan avgusta 1952. To leto je bilo uspešno tudi zato, ker so dobili gasilski avto preko Okrajne gasilske zveze. Leto kasneje šteje društvo 35 aktivnih, vseh pa 75 članov. Organizirajo 4 desetine po devet članov in sanitetno ekipo s 5 člani. Od Pogrebnege zavoda v Celju kupijo avto-furgon za 500.000 din. Prav to vozilo je bilo potem še nekaj let kamen spotike v društvu, vse do trenutka, ko so ga končno prodali. Leta 1955 sklenejo nabaviti nov društveni prapor, ki ga razvijejo 11. septembra 1955. Uspe jim tudi odprodaja avtofurgona. V letu 1956 imajo 24 operativnih članov. Dogovorijo se za odprodajo avtomobila S-P-A-, ki ni ustrezal potrebam gasilcev, nameravajo pa kupiti pravi gasilski avto. Po vaseh ustanovijo gasilske trojke za prvo pomoč. Pričnejo z nabiranjem denarja za avto.

V letu 1957 se gasilci še vedno otepajo z gmotnimi težavami, vendar pa kaže nabiralna dejavnost naklonjenost prebivalstva, da pomaga. Aktivnih članov je 39, seh pa 90. Opaziti je velik premik pri izobraževanju članstva. Staro gasilsko črpalko iz leta 1825 predajo Tehničnemu muzeju v Ljubljani. S pomočjo Okrajne gasilske zveze dobijo avtomobil Opel s pri-

klopnikom. V oktobru 1957 je prišlo do večjih pretresov v društvu in skupina sedmih najodgovornejših članov želi odstopiti. Na izrednem občnem zboru zadevo uredijo, vendar pa pride do spremembe v vodstvu.

Novejše obdobje je zahtevalo vse več prilagajanja zahtevnim oblikam delovanja. Za vse to pa so bili prostori v starem gasilskem domu pretesni. Naključje je hotelo, da so stisko kmalu rešili, kajti na mestu, kjer je stal dom, naj bi gradili novo bančno stavbo. Občina je gasilcem zelo pomagala pri gradnji novega gasilskega doma ob cesti proti Nazarjam. Leta 1975 so pričeli rušiti stari dom, med tem časom pa so orodje hranili v hiši Franca Pečnika. Leto dni kasneje so pričeli graditi na novi lokaciji. Da bi si prislužili nekaj denarja za gradnjo in nabavo avtomobila, so prevzeli rušenje nekdanje Pfeiferjeve hiše (danes zelenica pred pošto). Pa tudi sicer so pri gradnji veliko delali prostovoljno. V letu 1977 so se vselili v novi dom. Takrat so sicer imeli gasilski avto TAM, vendar pa so zbrali potrebna sredstva za nabavo sodobnega avtomobila TAM 2000. Razen stare črpalke Rose-Davier so imeli še novo Ziegler. Leta 1980 so od GD Slovenska Bistrica kupili avtocisterno, malo za tem pa so nabavili še terensko vozilo. Za potrebe vaških trojk so nabavili priročne motorne brizgalne TOMOS. Prvo je podaril Franjo Kaiser, ostali dve pa so potem predali na Lepo njivo oziroma Šmihel. Tako imajo tudi v obeh vaseh opremljeno moštvo za nudenje prve pomoči v primeru požara. Kmalu je postal tudi novi gasilski dom pretesen, zato so se odločili za gradnjo prizidka. Z deli so pričeli 1982 in zelo povečan dom dokončali ob visokem društvenem jubileju leta 1987.

DOGODKI

8. septembra 1906 so razvili prvi gasilski prapor v Mozirju. Ob tej priložnosti so imeli velike slovesnosti in narodnostne manifestacije. Leta 1915 so praznovali 25 let dveh brizgaleri

Slovesnost ob 90-letnici društva. Listino o pobratenju z GD Dubrava prevzema predsednik Karl Natek. Pri zastavah desno poveljnik GD Mozirje Viktor Lukše.

Desetina mozirskih gasilskih veteranov med vajo leta 1986. Desetar Franc Remše. Na sliki z leve: Karl Natek, Anton Piki, Anton Firšt, Anton Grlica, Mirko Tratnik in Leon Klemenak.

(nabavljenih 1825). Znan je narodnostna manifestacija ob dnevu Cirila in Metoda leta 1908, ko so prvič v svečanih krojih opravili mimohod na trgu. Leta 1913 so imeli velike slovesnosti in društveni jubilej. Takoj po vojni, ko je bila proglašena nova država (1918) pripravijo gasilci v Mozirju narodno slavje. Leta 1919 je bila ustanovljena jugoslovanska gašilska zveza v Ljubljani. Že leta 1921 se pojavijo v društvu politične razprtije, ki pa jih sami rešijo z utemeljitvijo, da v gasilskem društvu ne more biti politike. Leta 1922 ustanovijo reševalno postajo kot sestavni del društva. Pri tem se zelo navezujejo na izkušnje drugih društev.

Leta 1925 pripravijo veliko prireditev, na kateri odlikujejo številne najstarejše članice društva. Ob tej priložnosti so se zbrali vsi vidni predstavniki javnega življenja v Mozirju. Morda drobna zanimivost: gasilci so negovali tudi kulturno življenje in so v te namene kupili oder, pozneje pa še klavir. 29. julija 1928 so slovesno predali namenu novo motorno brizgalno Rosenbauer in kronist je zapisal, da so na trgu bile svečano okinčane kar tri brizgalne iz česar se da sklepat, da so razstavili stari, ročni brizgalni in novo motorko. Zelo veličastno so praznovali 50-letnico leta 1937. Junija so pripravili po trgu baklado, zahtevno gasilsko vajo in druge slovesnosti.

Vojna je prekinila razna praznovanja. Takoj po njej pa so spet pričeli delati Franc Pečnik, Franc Babin, Avgust Kranjc, Leopold Jurič, Franc Remše st. in drugi. Prvi predsednik je bil Franc Pečnik, poveljnik pa Franc Babin. Leta 1952 je bil okrajni gasilski festival v Šoštanju; tega so se mozirski gasilci udeležili, prav tako pa tudi festivala leta 1954. 20. junija 1958 so odkrili na gasilskem domu ploščo v spomin padlim pripadnikom NOG, ki so bili gasilci. Velike slovesnosti so bile ob 90-letnici društva ko so odprli nov gasilski dom (1977).

ZAKLJUČEK

V dolgem obdobju obstoja gasilstva v Mozirju bi bilo domača nemogoče podrobneje orisati vse dogodke in omeniti vse zaslužne člane skozi čas. Lahko pa trdimo, da je Mozirje desetletja živelo s svojimi gasilci, da so prebivalci vedno priskočili v pomoč društvu v prepričanju, da gre za dejavnost, ki je vsakomur lahko le v korist.

Če smo ugotavljali, da je nekoč gasilstvo bilo precej zaprta organizacija, da so bili časi, ko delavec ni bil sprejet v društvo, potem je na mestu, da poudarimo spremembo, ki je nastala po osvoboditvi, ko so se vrata gasilskih domov na široko odprla vsem socialnim sredinam prebivalstva.

Gasilsko društvo Mozirje je delovalo ves čas obstoja priza devno, čeprav so bili vzponi in padci, ni nikoli prenehalo z delom. Dokaz pripadnosti in notranje moči je dejstvo, da so vse nastale spore kaj kmalu sami razčistili. Vse to je odraz odločnosti vseh tistih številnih ljudi, ki so od samega začetka pa do danes posvečali gasilstvu del sebe in svojega časa.

V novejšem času, ko prevzema gasilstvo nenehno zelo odgovorne naloge, se je spet pokazala volja do sodelovanja med delovnimi organizacijami, društvi in prebivalstvom sicer bi ne sta tako ponosno, nanovo prenovljeni in povečani domovi, ki naj bo tudi vnaprej shajališče ljudi, ki jih kliče človečnost in dobra volja pomagati sočloveku v nesreči.

in ko je že beseda o gasilskem domu, bi bilo prav na kratko opisati, kje vse so gasilski domovi v Mozirju že bili. Najprej je bila gasilska utra pod nekdanjim rotovžem (dom TVD Partizan). Nato so zgradili dom na mestu, kjer stoji danes električarski blok ob cesti proti Nazarjam. Na tem domu je bila lepa freska Florjana in napis: "Kdo trpi ne vprašajmo, kjer treba pomoči, pomagajmo!" Za tem so imeli dom v nekdanji Vavpetovi hiši (kjer stoji sedaj bančno poslopje) in od tam so se preselili v sedanji gasilski dom

VIRI

Listini iz Arhiva Kulturne skupnosti Mozirje 5/393 in 5/242, zapiski sej načelstva oziroma upravnega odbora GD Mozirje in osebna pričevanja: Mirko Tratnik, Karl Natek, Franc Hriberšek in Stanko Podsedeneš, vsi iz Mozirja. Uporabljeni pa so bili še članki iz časopisov: Štajerski gospodar, Domovina in Nova doba.

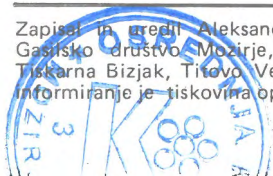

Ob jubileju leta 1987 je društvo vodil upravni odbor. Stane Kranjc, predsednik, podpredsednik Valentin Štiglic, poveljnik Jože Zlatinšek, tajnik Ana Lekše, blagajnik Nada Škruba, člani: Viktor Lukše, Franc Černivšek, Pavel Pečnik, Leopold Zgojzdnik, Sandi Čopar, Mirko Breznik, Anton Pikel in Rudi Zager.

Nadzorni odbor so sestavljali: Karel Natek, Leon Klemenak in Tomaž Golob.

Zapisa in uredil Aleksander Videčnik, lektor Tone Gošnik. Izdalo Gasilsko društvo Mozirje, zanj Stane Kranjc, 500 izvodov, tiskala Tiskarna Bizjak, Titovo Velenje. Po mnenju Republiškega komiteja za informiranje je tiskovina oproščena prometnega davka.

Knjižnica

od 61

VIDEČNIK, A. :

100 let...

614.84(497.4Mozirje)"1887/1987"(082)

0111100

COBISS c

KNJIŽNICA MOZIRJE